

Predlagatelj:
KOMISIJA ZA MANDATNA VPRAŠANJA,
VOLITVE IN IMENOVANJA

OBČINSKI SVET
OBČINE AJDOVŠČINA

ZADEVA: Predlog za obravnavo na 28. seji Občinskega sveta
Občine Ajdovščina

NASLOV: Sklep o podelitvi priznanj Občine Ajdovščina za leto
2009

GRADIVO PRIPRAVIL: Oddelek za družbene dejavnosti, Gordana Krkoč

PRISTOJNO DELOVNO TELO
OBČINSKEGA SVETA: Komisija za mandatna vprašanja, volitve in
imenovanja

PREDLOG SKLEPA:

Na osnovi 33. člena Statuta Občine Ajdovščina (Uradno glasilo št. 7/99, Uradni list št. 100/02, 41/05, 92/05) in 2. in 13. člena Odloka o priznanjih Občine Ajdovščina (Uradno glasilo št. 4/1996, 11/2000), je Občinski svet Občine Ajdovščina na seji dne, sprejel naslednji

SKLEP

O PODELITVI PRIZNANJ OBČINE AJDOVŠČINA ZA LETO 2009

1.

Petomajsko priznanje prejme:

- Dr. Erik Brecelj, Lavričeva ulica 49, Ajdovščina.

2.

Priznanje Občine Ajdovščina prejmejo:

- Ludvik Feuče, Vrtovin 41, Črniče
- Rozalija Bratina, Stomaž 11/a, Dobravlje
- Božo Novak, Bevkova ulica 2, Ajdovščina

3.

Spominsko priznanje Občine Ajdovščina prejme:

- Pavel Piccinini, Gregorčičeva 30, Ajdovščina

Številka:

Datum:

ŽUPAN
Marjan POLJŠAK, s.r.

Obrazložitev:

1. Pravni temelj:

Odlok o priznanjih občine Ajdovščina določa priznanja občine, njihovo obliko ter postopke in načine podeljevanja. Priznanja občine so: naziv častni občan Občine Ajdovščina, Petomajsko priznanje, Priznanje Občine Ajdovščina, Spominsko priznanje.

O podelitvi priznanj odloča občinski svet, izjemoma odločitev o podelitvi spominskega priznanja sprejme župan občine.

2. Razlogi za sprejem ter cilji in rešitve sklepa:

Na javni razpis za podelitev priznanj Občine Ajdovščina je v roku prispelo dvanajst predlogov, en predlog je prispel po roku.

Komisija je na seji dne 7.4.2009 obravnavala prispele predloge in oblikovala predlog sklepa, da se podeli Petomajsko priznanje dr. Eriku Breclju.

Občinska priznanja se podeli:

- Ludviku Feuče, Vrtovin 41, Črniče
- Rozaliji Bratina, Stomaž 11/a, Dobravlje
- Božu Novaku, Bevkova ulica 2, Ajdovščina

Spominsko priznanje se podeli Pavlu Piccininiju, Gregorčičeva 30, Ajdovščina.

Dr.Erik Breclj, je bil rojen 16. junija 1969 v Šempetru. Stalno bivališče ima še vedno v Ajdovščini, kamor se kljub natrpanemu zdravniškemu urniku rad vrača.

Osnovno in srednjo šolo je zaključil v Ajdovščini in Novi Gorici in se leta 1989 vpisal na medicinsko fakulteto Univerze v Ljubljani. Septembra 1995 je diplomiral na medicinski fakulteti. Od avgusta 1998 je bil specializant splošne kirurgije na Onkološkem inštitutu, novembra 2002 je opravil specialistični izpit iz splošne kirurgije. Vmes je leta 1999 zagovarjal magistrsko nalogo z *naslovom DNA ploidija in poliferacijska aktivnost pri karcinomih ščitnice v Sloveniji*. V letu 2005 je dva meseca delal v Italiji, na Pol. Gemelli, oddelku za endokrino kirurgijo. 28. marca 2006 je imel zagovor doktorata. Področje dela, ki ga pokriva je endokrina kirurgija, rak dojke, maligni melanom in kolorektalni rak.

V širši javnosti je ime dr. Erik Breclj »zahrumelo« z objavo pisma z naslovom »V primežu proračunske mafije«, ki je z bliskovito hitrostjo potovalo iz ene elektronske pošte na drugo in od vse povsod so prihajali zgroženi odmevi bralcev in vsi brez izjeme podpirajo objavo pisma, ki nam je razkrilo, v kakšnih nemogočih razmerah dela osebje onkološkega inštituta in zakaj v skladišču stoji zapečaten vrhunski oprema, zakaj se gradnja novega onkološkega inštituta vleče že 10 sramotnih let, za koga je napisana zakonodaja o javnih razpisih. V pismu se dr. Breclj spopada z dilemo, koga od 43 čakajočih, naj uvrsti na operativni program, saj bo zaradi nezadostnih operacijskih dvoran v prihajajočem tednu lahko operiral le 2 dni namesto 4. Odloča se med mladim fantom s tritedenskim dojenčkom, mamó samohranilko, nebogljenó starko...

Do poplave v stavbi A leta 2002 je bilo jasno, da politika niti ni imela namena graditi novega kirurškega oddelka, a jo je osebje onkološkega inštituta, skupaj z bolniki, prisililo v gradnjo. Takrat so se soočili z ljudmi, ki bogatijo na račun velikih investicij v zdravstvu. Zaradi nesodelovanja je osebje onkološkega inštituta, kljub temu, da so v letih po poplavi povečali število operacij za skoraj 100%, dobivalo polena pod noge. Edina tolažba so jim bili rezultati njihovega zdravljenja, ki so primerljivi ali celo boljši, kot v zahodnih razvitih državah. Prišel je vsem znani zaplet z operacijskimi mizami in javnimi razpisi. Spet so bili najbolj prizadeti bolniki ležeči v razpadajoči konjušnici. Dobičkarji pa so naprej nekaznovano bogateli.

Svoje pismo je dr. Erik Breclj naslovil na bolnike in njihove svojce in jih pozval naj napišejo svoje občutke o stavbi A, o smradu na hodnikih, o čakanju vrste za stranišče o prenatrpanih sobah in o tem kako je težko verjeti v ozdravitev v prenatrpani bolniški sobi ob umirajočem bolniku. Svoje pismo pa naj pošljejo svojim politikom, ministrom, lobistom brez vesti, nenastnim direktorjem, urednikom, ki nočejo objavljat prispevkov o stanju onkološkega inštituta...

Postal je tudi osebnost Primorske za leto 2006. Zanj je v akciji Radia Koper in Primorskih novic glasovala večina Primorcev. Za Primorske novice je takrat, vidno ganjen ob podelitvi naslova, povedal, da razmere v Slovenskem zdravstvu, kljub javnemu pritisku in njegovemu pismu, niso nič boljše.

Dr. Breclj pa svoje vojne proti vodstvu Onkološkega inštituta in skorumpiranim politikom z omenjenim pismom ni končal. Spregovoril je o napakah na novi zgradbi Onkološkega inštituta. Da bi ga utišali, mu je bilo s strani Ministrstva za zdravstvo ponujeno mesto generalnega direktorja Onkološkega inštituta, a ga ni sprejel. Še naprej opozarja o katastrofalnih razmerah zaradi operacijskih dvoran, pomanjkanja osebja, zmanjšanja števila bolniških postelj, zapakirani novi opremi, ki leži na onkološkem inštitutu in vsem ostalem.

Povedati pa je potrebno, da dr. Breclja kljub temu, da je bojevnik proti anomalijam v zdravstvenem sistemu, svojega dela do pacientov ne zanemara, ampak je do njih tak, kot naj bi zdravnik bil. Na bolnika gleda kot na človeka, ki potrebuje pomoč in mu je pripravljen dati tudi svojo številko mobitela, če se mu zdi potrebno. Nekako mu, sploh pri mladih in otrocih, ne uspeva izločiti čustev iz zdravljenja, čeprav je to zanj zelo obremenjujoče. Do bolnikov je neposreden, tako da jim ničesar ne prekriva oz. jim pove kolikor želijo vedeti.

Od takrat je bilo o dr. Eriku Breclju napisanega veliko, vprašanega veliko, komentiranega veliko. Vsi komentariji ljudstva na njegove prispevke, pa imajo iste vsebine :

- »zdravnik z dušo«,
- »velik človek«,
- »predan delu z vsem svojim srcem«,
- »zdravnik, ki je zlata vreden«,
- »v ponos slovenskemu zdravstvu in Primorcem«,
- »z dr. Brecljem za zdravo zdravstvo«.

Feučé Ludvik že dolga leta s svojim prostovoljnim delom pripomore k lepšemu izgledu in urejenosti vasi Vrtovin. Na lastno pobudo je uredil planinske poti proti Čavnu in Kuclju in s svojimi sredstvi postavil in uredil markacije in table po Čavnu. Prostovoljno opravlja še veliko stvari po vasi in za sokrajane.

Bratina Rozalija opravlja rejniško dejavnost že 26 let. Trenutno skrbi za dve rejenki, skoza vsa ta leta pa je njena hiša postala dom trinajstim rejencem. Njeno delo odlikuje izrazit čut za delo z otroki in uglašenost z njihovimi potrebami. Poskrbela je za izobrazbo rejencev in jih podpirala v samostojnosti. Kakovost njenega dela se kaže tudi v rednem sodelovanju z matičnimi družinami rejencev. Velikokrat je otroke peljala k staršem, na obiske v bolnico k sorodnikom. Tudi rejence je vzgajala v duhu sprejemanja staršev. Za vse otroke, ki so prišli v njen dom je bila in ostaja druga mama.

Božo Novak je Primorec z veliko začetnico. Je aktiven predsednik Občinskega odbora ZZB za vrednote NOB Slovenije, član društva TIGR Primorske in član vodstva Civilne iniciative za Primorsko. Bil je med pobudniki ustanove Civilne iniciative ZA Primorsko, ki se je v procesu oblikovanja pokrajine borila za ohranitev imena in enotne Primorske. Opazna so njegova prizadevanja za pravično mejo s Hrvaško in prost izhod na morje. Odločno se bori proti potvarjanju zgodovine pred in med drugo svetovno vojno s strani sosednje Italije, ki si prizadeva

da bi se iz agresorja prelevila v žrtev pred »podivjanimi in maščevalnimi« partizani. Božo Novak je resničen borec za interese Primorske in Slovenije.

Petomajsko priznanje in priznanja občine se predlaganim izročijo na slovesnosti ob občinskem prazniku.

Pavel Piccinini je zaslužen za ustanovitev prvega samostojnega roketnega kluba Ajdovščina. Že drugo leto delovanja je ekipa dosegla velik uspeh z uvrstitvijo v 1. slovensko ligo. Z dobrimi igrami se je uvrstil v 10 najboljših športnikov Goriške. Po končani ekonomski fakulteti se je zaposlil na Mlinotestu, ki je tudi po njegovi zaslugi prevzel pokroviteljstvo nad Rokometnim klubom. Po poškodbi je bil pobudnik za ustanovitev veteranske ekipe RK Ajdovščina 58. Deloval je tudi v organih tedanje lokalne oblasti. Zaposlitev je dobil v ŠRC police, kjer je prevzel mesto v.d. direktorja in organizatorja raznih športno kulturnih prireditev. Kot upokojenec se od rokometu še ni povsem poslovil saj piše zbornik o rokometu v Ajdovščini. Za svoje športno in organizacijsko delo na rokometnem področju je prejel Zlato plaketo Rokometne zveze Slovenija. Ker letos obeležujemo 60. letnico rokometu v Ajdovščini, je še toliko večji razlog za podelitev spominskega priznanja Pavlu Piccininiju.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja predlaga občinskemu svetu, da sprejme predlagani sklep in podeli priznanja predlaganim.

2. Ocena finančnih in drugih posledic sprejema sklepa:

Prejemniki priznanj v skladu z odlokom prejmejo posebne listine oz. nagrade, ki jih odlok za posamezno priznanje predvideva, sredstva se vsako leto zagotovijo s proračunom občine.

PREDSIEDNIK KOMISIJE
Anton KREŠEVEC,s.r.

